

[Statsministeren]

1982 af et forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Christiania, fremsat af en række medlemmer af fremskridtspartiet, lovede forsvarsministeren, at den embedsmandsgruppe med repræsentanter for stat og kommune, som den tidligere miljøminister i sin redegørelse havde foreslået nedsat med henblik på koordinering af statens og Københavns kommunes arbejde omkring Christiania, nu ville blive nedsat. Dette skete, men desværre har kommunen ikke ønsket at deltage i embedsmandsgruppens møder. Man er dog naturligvis blevet holdt løbende underrettet om gruppens aktiviteter.

På foranledning af embedsmandsgruppen anmodede forsvarsministeriet forsvarrets bygningstjeneste om at påbegynde en gennemgang af bygninger og installationer i Christiania med angivelse af de forventede udgifter i forbindelse med lovliggørelse af disse. Forsvarets bygningstjeneste har herefter i januar i år – altså for ganske kort tid siden – afleveret en omfattende rapport, og et eksemplar af denne rapport er udleveret til folketingets partier.

Det fremgår af rapporten, at udgifterne til lovliggørelse af bygninger og installationer vil beløbe sig til 50–105 mill. kr. – afhængigt af, hvilken løsningsmodel der vælges.

Embedsmandsgruppen har naturligvis ikke taget stilling til, hvilken model der i givet fald burde vælges, da dette simpelt hen ikke er et spørgsmål, der bør afgøres af en embedsmandsgruppe.

Forsvarsministeren har herefter drøftet sagen med overborgmester Egon Weidekamp og anmodet om Københavns kommunes bemærkninger til rapporten samt en redegørelse for kommunens synspunkter vedrørende Christianias fremtid.

Man har hidtil fundet, at resultatet af embedsmandsrapporten om Christiania bør være grundlaget for en afgørelse om, hvorvidt forudsætningerne for Christianias fortsatte eksistens kan opfyldes, og jeg synes, at vi foreløbig må afvente Københavns kommunes forhåbentlig snarlige svar, førend regeringen udtaler sig om, hvad den agter at foretage sig vedrørende Christiania.

Når dette er sagt, vil jeg dog gerne benytte lejligheden til endnu en gang – der har jo været mange debatter om Christiania – at fastslå, at det er stridende mod almindelig dansk retsbevidsthed, såfremt Christiania på

nogle områder indtager en særstilling. Det er regeringens opfattelse, at restaurationer på Christiania skal være udstyret med de fornødne bevillinger, at Christianias erhvervsvirksomheders momsforhold skal bringes fuldt ud i orden, at beboerne på Christiania skal betale fuld pris for el og vand, og ikke mindst at salg af hash og anden narkotika fra Christiania ikke kan tolereres – det må gælde, uanset om Christiania kommer til at blive videreført i kortere eller i længere tid.

Forhandling

Poulsgaard (FP):

Jeg vil godt starte med at takke statsministeren for besvarelsen af forespørgslen. Jeg tror såmænd, vi kunne blive enige om Christiania, for som statsministeren er inde på, er der mange ting derude, som vi absolut ikke vil stå model til længere, nemlig hash og al den kriminalitet, der foregår derude.

Men der er jo også et andet Christiania, og det ved vi da også godt. Der bor vel 900 mennesker derude, og jeg har ladet mig fortælle, at af de 900, der bor derude, er måske de 600 interesserede i at få lovliggjorte forhold. De er måske interesserede i, at folketingets kunne mande sig op til at fastsætte en tidsfrist og sige: nu får I altså en chance, hvis I bringer tingene i orden derude, hvis I lovliggør tingene. Så var disse mennesker måske også parate til at yde en indsats, og så ville de måske – og skal selvfølgelig også, som statsministeren var inde på – betale el og gas og husleje og den slags ting. Jeg tror altså, vi bliver nødt til på en eller anden måde at finde ud af, hvad folketinget vil. Det kan man også læse i Jyllands-Posten i dag i en artikel, »Giv Christiania håb«, af Hans Løvetand. Hans Løvetand bor ikke derude længere, men der er vel nok ikke ret mange, der kender Christiania ret meget bedre, end Hans Løvetand kender Christiania. Han er slet ikke, havde jeg nær sagt, så blåøjet, som flertallet i denne sal har været. Vi har jo hørt gang på gang, at nu skulle det sociale eksperiment have en chance, det var en ny livsform. Vi må ganske roligt konstatere, at det sociale eksperiment på Christiania er slået fejl, men vi må nok også konstatere, at der er nogle mennesker, der kan lide at bo derude, og de har arbejde ude i byen. Skulle vi så ikke give disse kræfter en chance?